

09-02-2020

**† ΚΥΡΙΑΚΗ (ΙΣΤ' ΛΟΥΚΑ)
ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ
Άπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.
† Νικηφόρου μάρτυρος, Μαρκέλου
Σικελίας, Φιλαργίου Κύπρου
“Ηχος Α’. Έωθινόν Α”**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Όπ πρέπει σοι πᾶσα μέξα...

“Ηχος ΠΡΩΤΟΣ

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.**

**Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.**

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

**Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὅφθαλμοῖς ἡμῶν.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. “Ηχος Πρώτος

**Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου
Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἔβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου,
μόνε φιλάνθρωπε.**

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

“Ηχος α'

**Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἅλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
Εὔφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἔλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν**

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

“Ηχος α'

**Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἅλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
Εὔφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἔλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν**

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

“Ηχος α'

**Τὸν τάφον σου Σωτήρ,
στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ
ἀστραπῇ, τοῦ ὁφθέντος Ἄγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν
Ἀνάστασιν, σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς
φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου, καὶ μόνω Θεῷ ἡμῶν.**

Δόξα Πατρὶ...

**Σταυρῷ προσηλωθείς, ἔκουσίως
Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς
θητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος
συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου.
Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ**

ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... *Τῆς ἑορτῆς Κάθισμα
Ὕχος α'
Αὐτόμελον*

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπλητ-
τέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὅμνον,
ὅρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν,
ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον

*Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔτερα
Ὕχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὅρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὁπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωήν, τὸ θαῦμα κατέπληγττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα Πατρί...

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἥγειρας Ἀδάμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότᾳ· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν... *Τῆς ἑορτῆς. Ὅχ. α'.
«Τὸν τάφον σου Σωτὴρ»*

Ο ὃν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ

Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὃν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Τὰ Αναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Ὕχος πλ. α'

Σπίχ. *Ε*ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπίχ. *Ε*ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὃ Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, "Ιδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπίχ. *Ε*ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἴπε' θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. *Ε*ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος α'.

Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἡ Ὑπακοή.

Η τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀνπίφωνον Α'

Ἐν τῷ θλίβεσθαι με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὗσι τοῦ ματαίου ἔκτος.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρί, πρέπει ἀμα καὶ Γίῳ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι Μονοκρατορίᾳ.

Ἀνπίφωνον Β'

Εἰς τὰ ὅρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· Ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀνπίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι ὀδεύσωμεν εἴς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, εὐφράνθη μου τὸ Πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἀπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Γίῳ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Σπίχ. **Τ**ὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει
Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ
παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

**·Η Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
·Ηχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.
ΕΩΘΙΝΟΝ

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο Προεσπώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἴ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδού γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἥχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

·Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

·Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

·Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

·Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

·Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

·Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

·Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

·Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

·Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

·Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

·Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

·Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

Οτι εὶ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἄν δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα
συντετριμμένον καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ό Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ
δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ
ἔλέησόν με δὲ Θεός.

'Ιδιόμελον. Ὁχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὶ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι
πύλας, ζωοδότα.* ὁρθρίζει γὰρ τὸ
πνεῦμά μου* πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν
σου,* ναὸν φέρον τοῦ σώματος* ὅλον
ἐσπιλωμένον.* ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων
κάθαρον* εὔσπλαγχνω σου ἔλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι
τρίβους, Θεοτόκε.* αἰσχραῖς γὰρ
κατερρύπωσα* τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις,*
ώς ὁρθύμως τὸν βίον μου* ὅλον
ἐκδαπανήσας.* ταῖς σαις πρεσβείαις
ρῦσαι με* πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. **Ἐ**λέησόν με, δὲ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτίρμῶν σου ἔξαλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

'Ιδιόμελον. Ὁχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων
μοι δεινῶν* ἐννοῶν δὲ τάλας,* τρέμω
τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως.*
ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς

εὔσπλαγχνίας σου,* ὡς δὲ Δαυΐδ βοῶ
σοι.* Ἐλέησόν με, δὲ Θεός,* κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον δὲ Θεός τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον.
Κύριε, ἔλέησον. (δμ)

'Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῖς...

KANONEΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς α!

'Ωδὴ α'.

*~*Ωχος α'. Ο Είρμος.

Cοῦ δὲ τροπαιοῦχος δεξιά,
θεοπρεπῶς ἐν ἴσχυΐ δεδόξασται.
Αὗτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανθενὴς
ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ
καινουργήσασα.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ο χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός,
θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας
με, χειρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ,
ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν
μου σῶμα, δὲ ἐκ Παρθένου
προσείληφας. **Σ**τίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ
ἀναστάσει σου, Κύριε.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Nέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ
τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὁ
ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ
λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ
συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ
ἐδόξασε.

Στίχ. **Y**περαγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκόν**

Xαῖρε δὲ τῆς χάριτος Πηγή·
χαῖρε δὲ κλῖμαξ καὶ πύλη οὐράνιος·
χαῖρε δὲ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ,
καὶ ὄρος ἀλατόμητον, δὲ τὸν

Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὡδὴ α', Τριῳδίου
 Ἡχος πλ. β'
 Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑψοποιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτῶμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου ζῆλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκήν, κακίαν μίσησον.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν, ἣν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι τοὺς ἔαυτοῦ Μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν Τελώνου στεναγμόν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὦς Τελώνης στενάζω, καὶ ὀδυρμοῖς ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ,

οἴκτειρον κάμε, ταπεινώσει τὴν ζωήν, νῦν διεξάγοντα.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκόν**

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχήν, καὶ τὸ πνεῦμα Δέσποινα, ἀνατίθημι πρὸς σέ, δυσχερῶν ἔχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Τῆς ἑορτῆς εκ τοῦ Μηναίου
ῳδὴ α' Ἡχος γ'. Χέρσον ἀβυσσοτόκον

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἡλιος ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἡλιος ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα Πατρί...

Ισχύσατε χεῖρες Συμεών, τῷ γήρᾳ ὀνειμέναι, καὶ κνῆμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, αὐθυβόλως κινεῖσθε Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκόν**

Сυνέσει ταθέντες ούρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ύπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος α'. Ο Εἰρμός.

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὓσιας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοῶν σοι, Ἀγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρός με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοῶν σοι· Ἀγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θυητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίεσας.

Σπίχ. **Ὑπεραγία** Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίου**

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ωδὴ γ', Τριῳδίου Ὕχος πλ. β' Οὐκ ἔσπιν ἄγιος ὡς σὺ ἡμ	εὸς

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὑψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς, οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Σπίχ. **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοὶ πλοῦτον δικαιοσύνης, τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἡ ταπείνωσις πληθύν, ἥν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου Σωτήρ.

Σπίχ. **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ως ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος, κατανύξει βοῶμεν· Ιλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Σπίχ. **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοί, κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐκ καρδίας στεναγμῷ, κλαυθμῷ τε καὶ προσευχῇ, ὅπως σχῶμεν ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Σπίχ. **Δόξα** σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινήν τε, καὶ τύφον τὸν βδελυκτόν, καὶ τὴν κακίστην Θεῷ Φαρισαίου, ἀπρεπῆ ὡμότητα.

Σπίχ. **Ὑπεραγία** Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίου**

Ἐν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς

προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς,
ἐπικουρίας Ἀγνή, πάσης βλάβης
δυσχερῶν ρύσμενος.

Τῆς ἑορτῆς εκ τοῦ Μηναίου. Ὡδὴ γ'.

Ὕχος γ'.

Τὸ σπερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,

**Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

Ο πρωτότοκος ἐκ Πατρὸς πρὸ^τ
αιώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης
ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χειρας προτείνων
ἐπέφανε.

**Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

Ο πρωτότοκος ἐκ Πατρὸς πρὸ^τ
αιώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης
ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χειρας προτείνων
ἐπέφανε.

Δόξα Πατρί...

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα
ἀπάτῃ, πρωτόπλαστον ἔμπαλιν
ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας
ἐπέφανε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσα-
σαν ταύτῃ, Θεότητος σύμμορφον
φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως
νηπιάσας ἀνέδειξε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

'Οπ σὺ εἶ δὲ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος α'

'Οταν ἔλθης ὁ Θεὸς...

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ
τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον
συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν
βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ
θάνατος ἡφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ
χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὕα νῦν ἐκ
τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει

κράζουσα· Σὺ εἰς ὁ πᾶσι παρέχων,
Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὄ Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον
ἀνυμήσωμεν, ὡς Θεὸν
παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου
συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ
τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις
όφθεντα καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις
ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ
Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος
ζωοδότης. "Οθεν πίστει αἱ γυναικεῖς,
Μαθηταῖς σύμβολα νίκης
εὐαγγελίζονται, καὶ ἀδης στενάζει,
καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος
ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαιρουσι·
Σὺ γάρ παρέσχες πᾶσι, Χριστὲ τὴν
ἀνάστασιν.

Κάθισμα, Τριῳδίου

Ὕχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ταπείνωσις **ὕψωσε**,
κατησχυμμένον κακοῖς, Τελώνην
στυγνάσαντα, καὶ τό, Ἰλάσθητι, τῷ
Κτίστῃ βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ
καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δείλαιον
Φαρισαῖον, μεγαλορρημονοῦντα·
ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλά, κακῶν
ἀπεχόμενοι.

Δόξα... Ὁμοιον

Ταπείνωσις **ὕψωσε**, πάλαι
Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα·
Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν
μιμησώμεθα, ἀπαντες οἱ εἰς βάθος,
τῶν κακῶν ἐμπεσόντες, κράξωμεν τῷ
Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας.
Ἡμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε
φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

**Τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς
Ὕχος δ'. Καπεπλάγη Ἰωσήφ**

Ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὄπισθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ, νῦν δὲ Συμεών, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο, καὶ γεγηθὼς ἥπειγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Κοντάκιον.

Ὕχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· Ἰλαθὶ μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Ἐπερον.

Ὕχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Сτεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ὀμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότῃ· θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἀφεσιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ο Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἀπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν, ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνίᾳ, ἔκει ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἔκει γάρ ἐστιν ὅντως ἡ ἀνεσις, ἦν ἴδειν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύσωμεν, ἔκει ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν

τῇ Ἐδὲμ τῇ θαυμαστῇ, ἦς ὁ Χριστός δημιουργός, Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Σπίχοι

Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,

Τμηθέντα γνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.

Φασγάνω ὀμφ' ἐνάτῃ Νικηφόρε, δειροτομήθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κίλικος.

Σπίχοι

Λήθην βαθεῖαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου,

Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαγρίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Σπίχοι

Λυθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς ἀμμάτων (δεσμῶν δηλ.),

Τῶν τῆς Ἐδὲμ μετέσχον ἐντρυφημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ιερομάρτυρος Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

Ο διελέγξας τοὺς παραπλῆγας Πέτρος,

Θυγόσκει μονοπλὴξ τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (*ιη' 10-14*) παραβολῆς μνείαν ποιούμεθα.

Σπίχαι.

Φαρισαῖζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου, Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ὃ ταπεινὸς δεκτέον.

'Ἐπεροι εἰς τὸ τριψίδιον.

Ο δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,

Τρισάγιον μὲν ὅμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,

Τριώδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν Ἅγίων πάντων, μεγαλουργῶν σου πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

"Ηχος γ'. Ὁμηρος α'

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ώσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωμηρος γ.'

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἦν ἐκτήσω,... ὁ α' χορός...

Τῷ τιμίῳ σου αἴματι.

'Ωμηρος δ.'

Εκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών, τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλιφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς αἰνέσεως.

'Ωμηρος ε'.

Ως εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὃ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

'Ωμηρος σ'.

Εβόησέ σοι, ἴδων ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

'Ωμηρος ζ'.

Οὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὅμνοῦμεν, εὔσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωμηρος η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὅμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Κανὼν α', Ὁμηρος θ', τῆς Εορτῆς

"Ηχος γ'

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὁμηρος ταύτῃ

Σπίχαι.

Ακατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Αγκαλίζεται χερσίν, δό Πρεσβύτης Συμεών, τὸν τοῦ νόμου Ποιητήν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς δὲ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν ἄδαμ, μήτραν ὥκησε τὴν σήν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἀπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε, ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Επιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἔως εἴδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν. Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Η λαβὶς ἡ μυστική, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηγθρώπησας, δό προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἔξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν δὲ Ιερεύς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχήν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Εν νόμῳ, σκιᾶς καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἄγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Γίόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδούς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Εν νόμῳ, σκιᾶς καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν

ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἄγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Γίόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, δτι εἴδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὅν δὲ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἵω γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ον οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν δὲ Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσί.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὅν δὲ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἵω γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Δόξα...

Η τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Απέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾶ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ιεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Καὶ νῦν...

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ιεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ

Όσία, καὶ Πρέσβυτρα τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην, τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία

‘Ωδὴ θ'. Ὁχος γ'

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε,
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμου, σκιᾶ καὶ γράμματι,
τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν
ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῆγον, ἄγιον
Θεῷ, διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς
ἀνάρχου Γίον, πρωτοτοκούμενον
Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

‘Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

‘Ωχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ. Ὁτι ἄγιος ἔστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α',

‘Ωχος β',

Αὐτόμελον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν
ὅρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν
θεάσασθαι, λέγοντα ἔξουσίαν, λαβεῖν
τῶν ἄνω καὶ κάτω, μάθωμεν πῶς
διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρός, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Γίοῦ,
καὶ ἀγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι,
τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἔως τῆς
συντελείας.

Ἐξαποστειλάριον, Τριῳδίου

‘Ωχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὑψηγορίαν φύγωμεν,
Φαρισαίου κακίστην, ταπείνωσιν δὲ
μάθωμεν, τοῦ Τελώνου ἀρίστην, ἵν'
ὑψωθῶμεν βοῶντες, τῷ Θεῷ σὺν
ἐκείνῳ· Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, ὁ
τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστὲ Σωτήρ,
ἔκουσίως, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας,
συνήγειρας τὸν κόσμον σου θεϊκῇ
δυναστείᾳ.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς 2-2

‘Ωχος γ'. αὐτόμελον

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ
παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις
ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην,
κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς
σαρκὸς ἀπόλυσον, ώς εἴρηκας ἐν
εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς,
ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ
σωτηρίαν.

ΑΙΝΟΙ. Ὁχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἄινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ
Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι
αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὑμοῦμέν σου Χριστέ, τὸ
σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου
τὴν ἀνάστασιν.

Σπίχ. **Ἄ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς
Άγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

'Ιδιόμελα τῶν αἰνῶν.

Τοῦ Τελώνου & Φαρισαίου.

Ὕχος γ'

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸ διάφορον, ἐπιγνοῦσα, ψυχὴ μου· τοῦ μέν, μίσησον τὴν ὑπερήφανον φωνὴν, τοῦ δέ, ζήλωσον τὴν εὐκατάνυκτον εὐχήν, καὶ βόησον, δὲ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Ὕχος γ'

Τοῦ Φαρισαίου τὴν μεχάλαινον φωνὴν, πιστοὶ μισήσαντες, τοῦ δὲ Τελώνου τὴν εὐκατάνυκτον εὐχὴν ζηλώσαντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῶμεν, ἀλλ' ἐαυτοὺς ταπεινοῦντες, ἐν κατανύξει κράξωμεν· δὲ Θεὸς ἱλάσθητι, ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν

'Ἐπερα

Σπιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς.
Ὕχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται, καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ πρέσβυτος· Νῦν ἀπολύεις με βιῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα θυητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Σπίχ. **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅημά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, δτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου,

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφρανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης δὲ Ἡλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχήν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, δτι εἶδόν σε σήμερον.

Σπίχ. **Φ**ῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὔδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἄειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ θεοδόχου Συμεών, δὲ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, δτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα Πατρί... *Ὕχος πλ. δ'*

Ταῖς ἔξ ἔργων καυχήσεσι, Φαρισαῖον δικαιοῦντα ἐαυτὸν

κατέκρινας Κύριε, καὶ Τελώνην μετριοπαθήσαντα, καὶ στεναγμοῖς ἵλασμὸν αἰτούμενον, ἐδικαίωσας· οὐ γὰρ προσίεσαι, τοὺς μεγαλόφρονας λογισμούς, καὶ τὰς συντετριμένας καρδίας, οὐκ ἔξουθενεῖς· διὸ καὶ ἡμεῖς σοὶ προσπίπτομεν, ἐν ταπεινώσει τῷ παθόντι δι' ἡμᾶς· Παράσχου τὴν ἄφεσιν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς
ῆχος πλ. β'**

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἀρματος Χερουβίμ, ἀνακλιθῆναι εὔδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ὥσται, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Διξιολογία Μεγάλη
εἰς ἓχον Α' (Ἄργη ἢ σύντομος)**

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Υ μνοῦμέν σε, εὔλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, διξιολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γιὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εῖ μόνος Ἅγιος, σὺ εῖ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπαί Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εῖς ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον Τροπάριον
Ἅχος β'

Cήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'. Ἅχος β!

Στίχ. **Ἐ**ξηρεύξατο ἡ καρδία μου
λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Η** γλῶσσά μου κάλαμος
γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Στίχ. **Ἐ**ξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί
σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Στίχ. **Δ**ιὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε δὲ
Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'
Ἅχος β!

Σπίχ. **Π**ερίζωσαι τὴν ρόμφαιάν
σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Cῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, δὲ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν
βασταχθείς, φάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. **K**αὶ ἔντειναι καὶ
κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Cῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, δὲ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν
βασταχθείς, φάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. **T**ὰ βέλη σου ἡκονημένα
δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου
πεσοῦνται.

Cῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, δὲ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν
βασταχθείς, φάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούϊα.

Σπίχ.. **P**άβδος εὐθύτητος ἡ
ράβδος τῆς βασιλείας σου.

Cῶσον, ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, δὲ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν
βασταχθείς, φάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...**K**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας
Θεοτόκου καὶ ὀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ δὲ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἶς ὁν τῆς
ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

„Ηχος α!

Σπίχ. α! "Ακουσον θύγατερ και
ΐδε, και κλῖνον τὸ οὖς σου.

Άπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

„Ηχος α'

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε· ἐξ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
Εὐφραίνου και σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἔλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν και τὴν Ἀνάστασιν.

Σπίχ. **Τ**ὸ πρόσωπόν σου
λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Σπίχ. **Μ**νησθήσομαι τοῦ
ὄνοματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ και
γενεᾷ.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον
αὔτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.
Σῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ,

Ϲῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ ὁ
ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

(**Ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν**
τελεῖται συλλείτουργον)

Άπολυτίκιον. „Ηχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ¹
τῶν Ἰουδαίων, και στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἄχροντόν σου
Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκουνομίᾳ σου,
μόνε φιλάνθρωπε.

Άπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

„Ηχος α'

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε· ἐξ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
Εὐφραίνου και σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἔλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν και τὴν Ἀνάστασιν.

Άπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

„Ηχος α'

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας
τῷ τόκῳ σου, και χεῖρας τοῦ Συμεὼν
εὐλογήσας ως ἔπρεπε, προφθάσας
και νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός.
Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ
πολίτευμα, και κραταίωσον Βασιλεῖς
οὓς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τρισάγιον Άποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ και Γίῳ και Ἅγιῳ
Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άπόστολος

Προκείμενον Ἡχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, και ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Σπίχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀγάγωσμα. 3:10-15

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο δὲ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὔσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόντες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἵερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα. (γ). Ἡχος δ'.

Σπίχ Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, δὲ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειπουργία τοῦ Ἱεροῦ
Χρυσοστόμου**

**Εἰς τό Ἔξαρέτως
Μεγαλυνάριον
Ἡχος γ'. Ο Είρμας**

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ, σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἀγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς

ἀνάρχου Γείόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν ἥχος α'

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἄλληλούϊα.

Ἐπερον Κοινωνικόν

ἥχος α'

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλληλούϊα

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαιρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

**Ἀπόλυτις
«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»**

**Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμπλίδη
Τερψάλη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.**